

tillige skal være Byfoged, og som ikke har andet med Byen at gøre, end at han skulde gøre Byen den Tjeneste at bo i Byen og have Kontor der og som følge deraf være skatteyndende til Byen. Det er det hele, men Byen selv har intet Krav derpaa. Nu anførte den ærede Ordfører, at han havde modtaget Udtalelser derom fra Mænd fra Landet. Jeg skal selvfølgelig ikke beskrive det, naar den ærede Ordfører siger det, men for Udvalget er der intet i saa Henseende bekendt. Naar jeg ikke har tiltraadt Forslaget, er det ogsaa af den Grund, at det er fremkommet efter anden Behandling, og at man, naar der under de Omstændigheder fremkommer Indsigelser, ikke plejer at gaa med til et saadant Forslag. I og for sig tror jeg ikke, at der er nogen væsentlig Indbending mod Forslaget. Efter hvad der er udtalt af den høitærede Minister, vil det være vanskeligt at faa en passende Plads til Embedsbolig i selve Kallundborg By, uden at Bekostningen derved stiger ikke saa lidt. Dette vil kunne forsvares, naar det kræves fra Landets Side, men nogen Fordring er der fra Landets Side ikke fremkommet. Hvis derfor Forslaget havde foreligget til anden Behandling, vilde jeg ikke have haft mindste Betænkelse ved at gaa ind derpaa; nu ved tredje Behandling har jeg ikke villet slutte mig dertil, men har sluttet mig til det øvrige Udvalg. Jeg finder, at denne Sag kan gerne vente til næste Aar, og derfor vil heller ikke jeg anbefale dette Forslag. Der har ikke foreligget for Udvalget nogen som helst Udtalelse fra Landets Side, som gaar mod denne Plan, derimod har man fra Købstadens Side meget derimod. Jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand fra Kallundborg vil oplyse alle de Grunde, som særlig fra Kallundborg Købstads Side tale derimod; fra Landets Side foreligger der som sagt intet i saa Henseende.

Bønliste: Jeg vil kun sige et Par Ord til Forsvar for de Ændringsforslag, jeg er med til uden for Risten at stille til §§ 26 og 27. Vel indser jeg, at, da den ærede Ordfører og hele Udvalgets flertal optræder med hele den Vægt, som Udvalget har, ville mine Ord ikke saa megen Betydning; men jeg kan dog ikke undlade at motivere Ændringsforslagene og lade dem komme til Afstemning. Her er et Tilfælde, som, om det just ikke er lig, saa dog har meget tilfælles med det Forslag, som den ærede Ordfører talte om ved Kallundborg. Den Embedsbolig, som her er Tale om, ligger ubeekvent for den øbervejende Del af Jurisdiktionens Beboere. Den ærede Ordfører maa jo ogsaa erkende, at dette har været antaget

her, da han selv oplyste, at i 1888—89 blev et lignende Forslag nægtet paa Grund af manglende Oplysninger om, hvorvidt Boligen saa bekvemt for Jurisdiktionen. Nu have Beboerne imidlertid oplyst, at den ligger meget ubeekvent, nemlig i en Udkant af Jurisdiktionen, og Beboerne kunne ikke benytte den til Jurisdiktionen hørende Jærnbane for at komme til Tingstedet og Herredskontoret paa nærmere Afstand end omkrent 1 Mil. Af de 11 Sogneraad, hvoraf Jurisdiktionen bestaar, have de 9 udtalt sig mod at faa fast som en given Ting, at Herredsfogden skal bo i Vestervig, de ønske, at Boligen skal flyttes til et andet Sted; men Flytningen kan jo blive et senere Spørgsmaal; det afgøres ikke herved. Hvis vi vedtage det Forslag, jeg har været med til at stille, kunne vi senere vedtage at flytte Boligen eller at lade den blive, hvor den er. Her er kun Tale om at udsætte Spørgsmaalets Afgørelse indtil videre. Naar det nu er saa, at Herredsfogdeboligen ligger saa ubeekvent, som Tilfældet er, forstaar jeg ikke, hvad der gør den forskel mellem Herredsfogden i Vestervig og ham i Kallundborg, at den ene skal flytte, den anden skal blive. Jeg skal tilføje, at, efter hvad der er oplyst for mig, er oven i Købet den næ Bolig alt for dyr. Den nuværende Herredsfoged, der er en gammel Mand paa over 70 Aar, maaske 72, og som vel derfor snart er tjenlig til at tage sin Afsted, har i sin Tid selv kjøbt Ejendommen for 14,000 Kr., og det er oplyst for mig med Grunde, som jeg antager ere rigtige, at Ejendommen den Dag i Dag ikke er mere værd end de 14,000 Kr., som den kostede den Gang, saa det forekommer mig forunderligt at give denne gamle Mand et saadant Gratiale henimod Slutningen af hans Embedsvirksomhed. Jeg anbefaler derfor, at vi vedtage vort Forslag og lade denne Sag staa aaben til en anden Gang. — Jeg har ogsaa været med til, at Bevillingen af 1,800 Kr. til et brandfrit Rum i samme Bygning skal udgaa. Dette sætter jeg dog ikke saa stor Pris paa. Ville de Herrer spille 1,800 Kr. i den korte Tid, inden den kommende Herredsfoged skal bo der, saa har jeg ikke saa meget derimod; det er ikke noget finansielt Spørgsmaal af Betydning for Statskassen. Spørgsmaalet drejer sig, hvad det finansielle angaar, om, hvorvidt den ny Embedsmand, som skal komme efter den gamle, der maa gaa af en Gang, skal afdrage og forrente denne store Gæld. Staten selv taber i og for sig ikke noget, men det forekommer mig urimeligt, om vi, da vi snart skulle gaa til at have en anden Herredsfoged, ville paalægge ham den Byrde, at han i saa lang en Arrække skal forrente og afdrage